

IESLĒDZIET GAISMU

1 Labi, tas ir tas, kas... [Kāds brālis saka: “Šis ir tavs mikrofons.”-Tulk.] Vai šis ir galvenais? Paldies, ser. [“Šis te darbojas.”] Tieši tā. Labi. Es saprotu, ka viņiem tur aizmugurē bija dzirdama neliela atbals un tāpēc... Labrīt, draugi. Vai tur aizmugurē jūs mani labi dzirdat? [Sanāksme saka: “Jā.”] Tas beidzās. Pateicos.

2 Es šajā rītā patiešām esmu privilīģēts cilvēks, ka varu iznākt šeit pie šīs platformas pēc tik iespaidīgām liecībām, kas tika stāstītas; pacensties pielikt vēl nedaudz tam, ko viņi izstāstīja, lai tas atnestu jums svētības, par ko mēs priecājamies šajā rītā. Lūk, es ievēroju, ka dažas no tām bija ļoti...

3 [Audio sistēma rada troksni. Kāds brālis saka: “Man šķiet, ka mums būs tas jāliek pa vidu, brāli Branham.”-Tulk.] Labi, ser. Vai tā ir labāk?

4 Daži no šiem te cilvēkiem, kā viņi runāja, un teju vai katrs... Nu, katram no viņiem šeit bija spilgta, lieliska liecība. Es to augsti vērtēju, tādas brīnišķīgas liecības Tam Kungam!

Tagad pievērsīsimies Vārdam.

5 Un es, šonedēļ es esmu savā sirdī nolēmis neturēt cilvēkus tās divas vai trīs stundas sēdēt, klausīties manī. Es jums pateikšu, kāpēc es tā rīkojos, draugi. Man nav izglītības, un es varu runāt tikai caur iedvesmu. Lūk, cilvēks, kam ir izglītība, kad... arī viņš ir iedvesmots, bet viņš ir spējīgs izskaidrot to, par ko viņš runā, pateicoties izglītībai, piemeklēt īstos vārdus, lai cilvēki saprastu, par ko viņš runā. Tā kā man nav izglītības, man ir jāņem simboli no dabas un jāizsaka tas caur iedvesmu, kas man ir. Un reizēm cilvēkiem ir patiešām grūti saprast. Bija laiks, kad tas mani ļoti uztrauca, līdz es ieraudzīju Bībelē, ka tieši tā rīkojās Dievs, ar tādām pat metodēm.

6 Mēs redzam, kā Jānis Kristītājs, mums nav nekādu pierakstu par viņa izglītību, bet tad, kad viņš iznāk no tuksneša, viņš sāk runāt savai sanāksmei, tā laika draudzei. Un mēs redzam, kā viņš izteicās. Viņš sacīja: “Jūs esat čūsku dzimums.” Redziet, tas bija tas, pie kā viņš bija pieradis, daba un tuksnesis; citiem vārdiem sakot, kaut kas tāds slidens un glums, un mānīgs. Lūk, kāds varbūt būtu piemeklējis kādus citus vārdus, būtu pateicis “blēži” vai izmantotu kādu citu vārdu, lai to izteiktu. Taču Jānis lietoja vārdu “čūska”. Es domāju, ka visi saprata, par ko viņš runāja.

7 Lūk, vēl viņš sacīja: “Nedomājiet sacīt pie sevis: 'Mēs piederam pie *tiem*, bet mēs piederam pie *šitiem*,' jo es jums saku, ka Dievs var no šiem te akmeņiem,” redziet, redziet, nevis no kaut kādiem tur varenim. “Dievs var no šiem akmeņiem.” Viņš izteica to caur dabu.

8 Un vēl: “Cirvis ir pielikts pie koka saknes.” Kāds labi izglītots brālis ar tādu pašu iedvesmu varbūt pateiktu: “Viņš iznīcinās.” Bet viņš sacīja: “Cirvis ir pie koka saknes.” Tas tiek iznīcināts, tā vai citādi, saprotiet, tāpēc viņš zināja, kas tas bija. Viņš vienkārši lietoja šos izteicienus, jo, iespējams, viņš vispār nebija gājis nekādā skolā.

Uz brītiņu nolieksim mūsu galvas.

9 Man šeit ir lūgumi aizlūgt. Tieši tā ir mana kalpošana – lūgties par slimajiem. Man šeit ir daži lūgumi, daži ļoti īpaši lūgumi. Un es zinu, ka šorīt šeit to ir daudz. Un varbūt šorīt tur ir kāds, kas vēlētos, lai viņš tiek pieminēts? Nu, ja jūs vienkārši pacelsiet rokas pretim Dievam: “Es...” Tagad vienkārši domājiet par saviem lūgumiem, kad mēs lūgsim.

10 Mūsu Debesu Tēvs, mēs tagad tuvojāmies Tavam Svētumam caur Tava svētā Bērna, Kunga Jēzus Vārdu, lai pienestu šos lūgumus, no ikviena šī cilvēka, kas uzrakstīja tos, kurus es šeit turu savā rokā. Jo īpaši par tā brāļa jauno, skaisto meitu, kas tika saraustīta tajā nelaiimes gadījumā. Es lūdzu par to bērnu, Kungs. Un es lūdzu par visiem pārējiem lūgumiem. Un par tiem, kas šobrīd nav zināmi mums, bet tikai tam, kas ir pacēlis roku; bet Tu esi bezgalīgais Dievs, un Tu zini katru vadmotīvu un visus mūsu lūgumus. Mēs lūdzam, lai Tu atbildi. Jo Tu esi to apsolījis, mēs tam

ticam.

11 Un tagad mēs lūdzam, lai Tu paņem šos nedaudzos vārdus, kurus mēs izlasīsim, un iedvesmo tos mums, Kungs, jo mēs gaidām uz Tevi. Lai Svētais Gars pienāk cieši klāt ikvienam un atklāj mums Vārda skaidrojumu. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

12 [Kāds brālis saka par mikrofonu: “Brāli Branham, vai mēs varētu pārbaudīt un paskatīties, vai tas strādās.”—Tulk.] Protams, brāli, lūdzu. Viss kārtībā. Kamēr es atšķiru lappuses, man ir...

13 Bija laiks, kad es varēju atcerēties savas Rakstu vietas un pārējo bez pierakstīšanas, taču kopš man palika divdesmit pieci, tas vairs tik labi nesanāk. Es to atceros caur pierakstīšanu. Tagad mēs...

14 Vai tā ir labāk? Vai jūs dzirdat mani labāk? Nē. Tur aizmugurē viņi krata galvas. Varbūt... [Brālis saka: “Tev ir jāstāv tam tieši pretī.”—Tulk.”] Ir jāstāv... [“Tieši pretī.”] Labi. Un, kad tas ir *šādi*, vai jūs to dzirdat? Kā būs *šādi*, vai labāk? Labi. Tā ir labi.

15 Tagad es gribu pievērst jūsu uzmanību Jesajas 42:1-7 un arī Mateja 4:15-16.

Redzi, tas ir Mans kalps, ko Es neatlaižu; Mans izredzētais, pie viņa Manai dvēselei ir labpatika. Es liku Savu Garu uz viņu, lai viņš nes pagāniem taisnību.

Viņš nebrēks un netrokšņos, un viņa balsi nedzirdēs uz ielas.

Ielūzušu niedri viņš nenolauzīs...kvēlojošu degli viņš neizdzēsīs; uzticīgi viņš darīs zināmu tiesu pēc patiesības.

Viņš nepagurs un nekritīs, kamēr viņš nenodibinās taisnību virs zemes. Jūras salas gaidīs uz viņa likumiem.

Tā saka...Tas Kungs, kas radījis debesis un tās izplājis, kas cēlis zemi ar visiem tās augļiem, kas iedvesis dvašu cilvēkiem, kuri tur dzīvo, un garu tiem, kas tur mīt visās vietās.

"Es, Tas Kungs, tevi aicināju taisnībā un turēšu tevi pie rokas...pasargāšu un tevi ieceļu par derību tautai un par gaismu pagāniem,

lai atvērtu acis akliem, atsvabinātu apcietinātos no cietuma, tos, kas sēd tumsībā.

16 Un tagad Mateja Evaņģēlijs 4. nodaļa, sākot no 12. panta, mēs to izlasīsim.

Jēzus, dzirdēdams, ka Jānis ir iemests cietumā, atgriezās Galilejā.

...atstādams Nacareti un aizgāja dzīvot Kapernaumā, piejūras pilsētā, Zebulona un Naftaļa robežās,

lai piepildītos pravieša Jesajas vārds, kas saka:

Zebulona zeme un Naftaļa zeme, piejūras ceļš, Aizjordāna, citu tautu Galileja,

ļaudis, kas sēdēja tumsībā, redz lielu gaismu, un tiem, kas sēdēja nāves zemē un ēnā, gaisma uzlūkusi.

No tā laika Jēzus iesāka sludināt, sacīdams: "Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība tuvu klāt pienākusi."

17 Lai Tas Kungs svētī savu Vārdu! Un tā, mana šī rīta tēma ir: *Ieslēdziet Gaismu*. Un cik ātri vien varēšu, lai jūs būtu brīvi tam nākamajam pasākumam, kas būs pēc aptuveni 45 minūtēm.

18 Jūs pazīstat misteru Makanalliju, man šķiet, ka viņš atrodas šeit. Es redzēju viņa automašīnu uz ielas. Pirms kāda laika, kad mēs sēdējām...tas bija viens no maniem pirmajiem braucieniem šurp

uz Arizonu, lai dotos medībās. Mēs sēdējām tur netālu no Aizsprieduma kalna. Es jau sen biju par to dzirdējis un biju dzirdējis daudzas leģendas par to Aizspriedumu kalnu. Es atceros pirmo reizi, kad es to meklēju; tas bija pirms rītausmas, un austrumu pusē no manis bija redzamas lielas, spočīgas ēnas, tas bija pazīstams kā Aizspriedums. Es biju dzirdējis par indiāņiem, kā viņi negāja tam tuvumā, kā viņi baidījās, kā spāņi bija darījuši viņiem pāri agrīnajā laikā, kad viņi dzinās pēc zelta. Viņi apgalvoja, ka tajā dzīvoja ļaunie gari. Tas viss uzjundīja manu ziņkārību. Bet sākumā man bija tikai lukturītis, lai redzētu to Aizsprieduma kalnu.

19 Un tad es vēroju, līdz pēc kāda laika tumsu sāka izstumt saules majestātiskums. Un, kad tas notika, tas atdalīja tumsu no gaismas, un lika tumsai atkāpties. Galu galā tā pacēlās līdz saviem augstumiem, daudz augstāk par kalnu virsotnēm, tad kļuva redzams, kas īsti bija tas Aizspriedums. Tā izgaismoja un parādīja, kas tas bija. Un visi spoki un bailes, kas man bija par to Aizspriedumu, kad uz tā uzspīdēja saule savā spēkā, tas viss izgaisa.

20 Saule ir visas šīs zemes gaismas ķēniņš, runājot par dabiskajām gaismām. Nav nozīmes, cik daudz mums ir mākslīgās gaismas un cik daudz varenus elektriskos starus mēs varam izstrādāt; kad uzlec šī saule, viss pārējais izblāv.

21 Tieši tas pats ir ar Dieva Vārdu. Kad uzaust Dieva Vārds, tad visi aizspriedumi, konfesionālais fanātisms un pārējais izgaist, un tas pilnīgi precīzi parāda, kas ir kas. Sākumā Dievs sacīja: “Lai top gaisma.” Gaisma atnāk tikai caur...patiesā Gaisma, ķēniņš Gaisma, atnāk caur Dieva Vārdu. Sākumā Dievs atdalīja gaismu no tumsas. Un Dieva Vārds, kas ir izpaudies, vienmēr atdala Gaismu no tumsas.

22 Var parādīties cilvēki ar *to, šito* vai vēl *kaut ko*; var parādīties “ismi” – komunisms, fašisms un visādi citādi “ismi”; var parādīties aizspriedumi, kultī, lai kas tur arī nebūtu. Taču, kad uzaust tas Ķēniņš Gaisma no Bībeles, tad visi aizspriedumi un pārējais... Taču, redziet, mēs zinām, ka tas tur ir; taču, kad Tas ir pierādīts, apstiprina Savu Gaismu, tad mums vairs nav nekādu tiesību strīdēties ar To, jo Tas aizsedz visu pārējo gaismu. Jēzus sacīja: “Lai jebkura cilvēka vārdi ir meli, bet Mani ir Patiesība.” Viņa Vārds ir augstāk par visiem cilvēciskajiem vārdiem, augstāk par visu, lai kas tas nebūtu. Viņa Vārds ir Gaisma.

23 Un mēs zinām, ka sākumā droši vien bija miglains, drūms un tumšs, kad pasaule griezās uz riņķi un kad Dievs zināja, ka Viņam ir vajadzīga gaisma. Lūk, Viņa sēkla jau atradās zemē, jo Viņš bija to tur iesējis. Tagad Viņam bija vajadzīga gaisma, lai tā sēkla izaugtu, lai atdzīvinātu to sēklu, jo sēkla jau atradās tur.

24 Tieši tāpat kā katrā periodā Dievs mums jau ir iepriekš pateicis, kas notiks. Vienīgais, kas Viņam ir vajadzīgs, ir Dieva Gaismas parādīšanās uz to Rakstu daļu, lai tas atdzīvotos tam periodam. Vienkārši... Un tas notiks līdz tam laikam, kamēr vien Gaisma spēs aizsniegt Vārdu. Ja Vārds ir **apaugļots**, Tas atdzīvosies, ja tas bija apsolīts tam laikam.

25 Varat iestādīt kviešus vienā laikā vai graudus citā laikā. Kāds izaugs lēnāk nekā cits, jo tas ir atkarīgs no sezonas.

26 Dieva Vārds atnāk sezonā, likums un žēlastība, un tā tālāk, kā mēs esam izskatījuši tajos periodos. Un katru reizi tas tiek apgaismots ar Gaismas parādīšanos, atverot to Dzīvību, kas ir Sēklā.

27 Saule šodien spīd, pateicoties Dieva Vārdam, jo šī saule, par kuru mēs priecājamies, ir izpaudies Dieva Vārds. Tieši tā saules gaisma, kuru mēs redzam uz ielas, ir nekas cits kā Dieva Vārds, kad Viņš pateica: “Lai top gaisma.”

28 Kā būtu, ja Viņš pateiktu: “Lai top gaisma,” bet nekāda gaisma neparādītos? Tad to nebūtu teicis Dievs. Kad Dievs saka: “Lai top gaisma,” tā tur būs. Un tādā veidā mēs redzam, ka saule, par kuru mēs šobrīd priecājamies, ir izpausts Dieva Vārds, kas tika pateikts Pirmajā Mozus grāmatā.

29 Un mēs saprotam, ka Dieva Gaisma konkrētajam laikam ir Viņa Dēls. Tā bija s-a-u-l-e; šis ir D-ē-l-s. Dēls ir Bībele. Viņš bija... “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs.” Ebrejiem 13:8: “Viņš ir vakar, šodien un mūžīgi tas pats.” Tas ir Dieva Vārds, vienmēr. Tas bija Kristus Noasā. Tas bija Kristus Mozū. Tas bija Kristus Dāvidā, kurš skatījās uz to pilsētu kā noraidītais ķēniņš; bet astoņsimt gadus vēlāk tur sēdēja Kristus, raudādams par to pilsētu, būdams noraidītais Ķēniņš, tieši tāpat kā Dāvids. Tas vienmēr ir Kristus Gars. Un pilna Dieva Vārda izpausme tika parādīta caur Jēzu Kristu, Dieva Gars.

30 Nekāda dzīvība nevar atnākt bez gaismas. Gaisma rada; gaisma rada dzīvību. Bez gaismas nevar būt nekādas dzīvības, dabiskās vai garīgās. Tai ir jābūt.

31 Un Gaisma var atnākt tikai caur Dieva Vārdu. Dieva Vārds ir Gaisma tad, kad tas ir izpausts. Tā Sēkla tur vienkārši guļ, jo Dievs iesēja visas sēklas.

32 Mūsu ķermeņi bija uz zemes pirms...nu, pirms šeit parādījās jebkāda gaisma, jebkāda dzīvība vai jebkas; kalcījs, potašs, nafta un kosmiskā gaisma, lai kas tas arī nebūtu, tas bija šeit...tas bija šeit, kad Dievs radīja zemi. Ir vajadzīgs tikai Viņa izrunātais Vārds, lai tas sāktu eksistēt, tieši tā, kā radās botāniskā dzīvība jeb koka dzīvība, vai jebkāda veida dzīvība.

33 Nekas nevar dzīvot, ne dabiskais, ne garīgais bez Viņa Gaismas, bet Viņa Vārds ir Gaisma un Dzīvība.

34 Taču, kad Viņš sūta Savu Gaismu un dara To zināmu cilvēkiem, bet Tā tiek noraidīta, tad kā ar to? Tieši par to mēs gribam parunāt šajā rītā, tas ir: kad tie, kam šī Gaisma ir sūtīta, noraida To, tas ir tāpat, kā bija toreiz: “Redzi, tas ir Mans kalps, uz kuru Man ir labs prāts.” Viņš ir Gaisma pagāniem. Viņš ir Gaisma šai pasaulei. Viņš bija pasaules Gaisma, bet Viņš tika noraidīts. Tā ir tā skumīgā daļa.

35 Un tas nonāk līdz tam katru reizi, kad Dievs izpauž Savu Gaismu, pati pasaule to Gaismu noraida. Kāpēc? Tas ir rakstīts tepat Bībelē. Katrs periods, Dievs ir iedalījis noteiktu daudzumu Sava Vārda katram periodam, un Viņš vienmēr sūta kādu, lai izpaustu to Vārdu.

36 Par Jēzu bija pravietos četru tūkstošu gadu garumā, ka Viņš atnāks, Mesija. Un, kad Viņš atnāca, Viņš piepildīja katru apsolījumu par Mesiju. Bet tomēr cilvēki pasaulē, draudzēs un citur neko par Viņu nezina, lūk, tāpēc ka viņi bija iesaistījušies kaut kur citur, kas nedeva viņiem To iepazīt. Nu, kā būtu, ja cilvēks vienkārši...

37 Mēs izskatīsim dabisko. Kā būtu, ja kāds cilvēks, kas ir dzimis šeit, lai staigātu šīs saules gaismā, kuru Dievs viņam ir radījis, bet pēkšņi viņš aizvērtu savas acis, ieskrietu pagrabā, aizvērtu durvis, aiztaisītu logu slēgus un vienkārši atteiktos atzīt, ka spīd saule? Viņš noliedz tās privilēģijas. Viņš noliedz tās siltos starus, tās dzīvinošo resursu. Viņš noliedz gaismu, kuru tā izplata, lai viņš zinātu, kur viņš dodas, no kurienes viņš ir nācis. Viņš to noliedz. Ko jūs pateiktu cilvēkam, kas ir aiztaisījis logu slēgus vai aizbēdzis uz pagrabu un aizklājis visu gaismu, vienalga kur, un vienkārši ir atteicies atzīt, ka spīd saule? Tam cilvēkam kaut kas nav kārtībā ar psihi. To zina jebkurš. Un dabiskais prāts jums pateiks, ka ar to cilvēku kaut kas nav kārtībā, ka viņš ir...viņš... Ar viņu kaut kas ir noticis. Viņš ir pazaudējis veselo saprātu.

38 Nu, tieši tas notiek šajā laikā, kurā dzīvojam mēs, kad cilvēki slēpjas aiz visādām atrunām tā vietā, lai atzītu Evaņģēlija Gaismu, kad Tā mirdz, kā tas notiek šodien. Kad cilvēks apzināti no Tā novēršas, kaut kam pievēršas, aizver logu slēgus, saka: “Es tam neticu,” kaut kas ar to cilvēku nav kārtībā. Tur vienkārši neko nevar darīt. Kaut kas tur nav pareizi. Un mēs redzam, ka šodien tādu lietu ir ļoti, ļoti daudz.

39 Lūk, Jēzus bija visu iedvesmoto praviešu liecības. Un visi viņu pravietojumi tika iznesti Gaismā Viņa periodā; tas, kas bija pravietots Viņa periodam. Viņš iededza katru Vārda svenci, kas vien bija Bībelē, kas bija pravietots par Viņu. “Jaunava taps grūta.” Viņa tapa grūta. Labi. “Viņa

Vārds būs Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs.” Viņš tas bija. “Un aklo acis atvērsies.” Tā notika. Viss, kas bija pravietots par Viņu, notika, kad Viņš atnāca uz zemi.

40 Un kāpēc cilvēki nespēj ieraudzīt to, kas bija... Šobrīd mums tas šķiet dīvaini, jo mēs skatāmies pagātnē caur atpakaļskata spoguļi. Bet vai jūs zināt, ka, ja jūs skatīsieties atpakaļ šādi, jūs nokļūsiēt avārijā? Skatīsimies uz to, kas gaida mūs priekšā.

41 Lūk, ko viņi darīja. Lūk, kāpēc viņi tā rīkojās – jo viņi dzīvoja citas gaismas atblāzmā. Viņi dzīvoja cita laika gaismas atblāzmā.

42 Un tieši tas, manuprāt, šodien notiek ar pasauli, draugi, jo mēs cenšamies dzīvot tās gaismas atblāzmā, kas spīdēja citā laikā. Atblāzma ir viltus gaisma.

43 Tieši tāpat kā mirāža uz ceļa. Mēs braucam pa ceļu un redzam mirāžu. Tā ir nepareizs priekšstats par sauli. Bet, kad jūs tiekat līdz turieni, tur nav pilnīgi nekā, tikai viltojums. Jo jūs nevarat staigāt saules atblāzmā, jo tā ir mirāža, kas vienmēr rāda jums kaut ko, kā nemaz nav.

44 Un, kad cilvēki mēģina jums pateikt, ka Jēzus Kristus nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi, viņi ved jūs uz mirāžu. Tas arī viss. Un, kad jūs ienākat draudzē un kļūstat par draudzes locekli, kur ir kaut kāda auksta mācība vai kaut kas tamlīdzīgs, tur nekā nav, ne vairāk kā tas, kas bija jums pasaulē.

45 Atļaujiet man pateikt jums. Nenoraidiet Jēzus Kristus Evaņģēlija Gaismu, kas sūta pār jums siltos Svētā Gara starus, kas padara mūs par jauniem radījumiem Kristū Jēzū. Nemēģiniet staigāt kāda cita perioda atblāzmā. Nu, varbūt ar to atblāzmu pietika citā periodā, iespējams, ar to pietika viņiem.

46 Tas apstiprinājās mūsu Kunga Jēzus laikā. Viņš bija tā laika Rakstu Gaisma. Viņš bija tā Gaisma. Viņš nebija Gaisma, kad Viņš vēl nebija atnācis uz zemes, lai apstiprinātu apsollīto Vārdu. Jūs zināt, Viņš toreiz pateica: “Jānis bija gaisma, kas dega un apgaismoja, bet jūs gribējāt kādu laiku līksmoties viņa gaismā.”

47 Protams, jo par Jāni bija pravietojis Jesaja septiņsimt divpadsmit gadus pirms viņa piedzimšanas, ka “būs saucēja balss tuksnesī”. Un arī Maleahija, pēdējais no praviešiem, četrsimt gadus pirms viņa atnākšanas, 3[4]. Maleahijas nodaļā, viņš sacīja: “Redzi, Es sūtu Manu vēstnesi Sev pa priekšu, lai sagatavotu ceļu.”

48 Lūk, šeit uz zemes bija Jānis, lai atdzīvinātu to uzrakstīto Vārdu. Viņš bija saucēja balss tuksnesī, un viņš vienmēr...taisīja ceļu Mesijas priekšā. Un Jēzus sacīja: “Jums patika staigāt viņa gaismā, jo viņš bija gaisma, kas deg un apgaismo.”

49 Bet Jānis, viņš sacīja: “Tagad man ir jāiet mazumā, manai gaismai ir jāizdziest, jo (kāpēc?) es esmu nokalpojis savu laiku, kas bija par mani pravietots. Viņu klausiet! Tas ir Viņš. Sekojiet Viņam.” Tas dzīvoja tajā laikā, tas pierādīja to.

50 Lūk, ebreji domāja, ka viņi pielūdz patiesajā Gaismā. Viņi uzskatīja, ka viņi pielūdz tieši to Dievu, kuru viņi nepieņēma. Tieši To, kuru pēc viņu domām viņi pielūdz, viņi sita krustā. Viņi uzjautrinājās par tieši to Dievu un pataisīja Viņu par izsmieklu cilvēkiem, tieši to Dievu, kuru, kā viņi domāja, viņi pielūdz.

51 Es pateikšu to ar godbijību un cieņu, bet lai atnestu Gaismu, jo, kā nesen pateica mūsu brālis, mēs dzīvojam laikā, kad ir jau vēlāks, nekā jūs domājat. Vienā no šīm dienām kaut kas notiks, būs jau par vēlu. Cilvēki pieņems zvēra zīmi, pat nesaprazdami, ko viņi dara. “Aklie ved aklos, viņi visi iekritīs bedrē,” sacīja Jēzus. Un mēs dzīvojam laikā, kad ir jau vēlāks, nekā mēs domājam. Tam seko daudzi godīgi cilvēki, pat nezinādami, ko viņi dara.

52 Taču tas laiks jau ir tuvu, kad mirdz Gaisma, Evaņģēlija Gaisma savā Jēzus Kristus

augšāmcelšanās spēkā, darot redzamu, ka Jēzus Kristus ir vakar, šodien un mūžīgi tas pats. Viņš ir nozīmējis to šim laikam. Tam, ko Viņš ir apsolījis šim laikam, ir jāpiepildās šajā laikā. Ja draudze To nepieņems, tad Dievs ir spējīgs no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus. Viņš atnesīs Savu Vēstījumu, jo tā Viņš ir darījis vienmēr. Viņš to darīs vienmēr.

53 Cilvēki domāja, ka viņi staigāja Gaismā; tēvu tradīcijas, un negaidot ieraugi, ka viņi staigā kaut kādas gaismas atblāzmā, nevis tieši tajā Gaismā, noliedzot tieši to Gaismu, kuru, kā viņi apgalvo, viņi pielūdz.

54 Viņa darbi pilnībā apstiprināja, kas Viņš bija. Pats Jēzus sacīja: “Izpētiet Rakstus, jo Tajos jūs domājat iemantot Mūžīgo Dzīvību, bet tieši Tie liecina par Mani. Kas var apvainot Mani grēkā?” Viņš sacīja: “Kurš var pierādīt, ka Debesu Tēvs nav apstiprinājis caur Mani kaut ko no tā, ko Es esmu sacījis, vai jebkuru apgalvojumu, ko Es esmu izteicis?” Viņš apstiprināja jums, ka Viņš bija konkrētā laika Gaisma, jo par to visu bija pravietots, ka šim Mesijam ir jābūt tādām, un šeit tas atdzīvojās, taču viņu tradīcijas atdalīja viņus no īstenās Vārda Gaismas.

55 Farizeji, saduķeji, hērodieši, lai kas tie nebūtu, viņi bija tik ļoti sasmērējuši šo pasauli, kā jau tas notika visos periodos, ka viņi nespēja ieraudzīt īsto Gaismu. Tas padarīja aklas viņu acis. Viņi bija pieraduši staigāt atblāzmā: “Nākamajā dienā būs *tā*, bet rītdien būs *tā*. Mēs pievienosimies pie *šiem*, un sanāks *tas*. Mēs pievienosimies *šitiem*.” Mēs redzam, ka tā ir melīga mirāža.

56 Jēzus Kristus šodien ir tikpat reāls cilvēka sirdij, kāds Viņš ir bijis vienmēr. Viņa spēks un Viņa dzīvā Klātbūtne ir tikpat reāla šodien, kāda ir bijusi vienmēr. “Vēl nedaudz un pasaule Mani neredzēs. Kosmos, 'šīs pasaules kārtība', Mani vairs neredzēs. Bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pasaules galam. Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet, pat lielākus par tiem darīsiet, jo Es eju pie Mana Tēva.”

57 Tas lielais apsolījums ir šodien. Pasaule ir tik akla, cik vien iespējams, taču ir tas, ka “jūs Mani redzēsiet”, un tieši to mēs cenšamies panākt šodien. Lūk, ko nozīmē pilnais Evaņģēlijs – tas ir izpaust Jēzu Kristu Viņa augšāmcelšanās spēkā un visā Viņa apsolījumu pilnībā; lai Svētais Gars varētu izpaust to visu un to sakārtot; ko Dievs ir apsolījis, to Viņš piepildīs. Tieši tā.

58 Viņš bija viscaur apstiprināts ar Vārdu un ar darbiem, kurus Viņš darīja, taču neviens no viņiem negribēja tam ticēt. Apstiprināja, ka Viņa Gaisma ir Vārds! Vārds to sacīja: “Izpētiet Rakstus.”

59 Taču viņu tradīcijas, kurās viņi dzīvoja, cita perioda atblāzma! Viņi sacīja: “Mēs ticam Mozum; Mozum mēs ticam. Mēs nezinām, no kurienes Tu esi nācis. Kur Tu ieguvi savu izglītību? Ar ko Tu vari pierādīt, ka Tu esi *Tas*?”

60 Viņa darbi liecināja, kas Viņš bija, ja vien viņi būtu lasījuši Bībeli. Viņi To lasīja, taču viņi nevarēja To ieraudzīt. “Mani darbi apliecina, kas Es esmu.”

61 Cilvēks tiek atpazīts pēc viņa identifikācijas datiem, pēc Dieva Vārda datiem, vai viņš ir Dieva Vārda sūtīts un ar Dieva Vārdu. Tas pats ir katrā periodā! Tā vienmēr ir bijis.

62 Mēs nevaram dzīvot ar vakardienas gaismu. Vakardienas gaisma ir vēsture. Mēs par to neko nezinām. Jūs šodien nevarat sasildīties ar sauli, kas spīdēja vakardien. Tieši tas šodien notiek ar draudzēm. Tieši tas notiek ar cilvēkiem, viņi mēģina dzīvot ar to, kas notika vakar. Jūs nevarat sasildīties pie uzzīmētas uguns. Protams, nevarat, tajā nav nekāda siltuma. Vakardienas saulē nav nekāda siltuma.

63 Uz zemi tiek sūtīta saules gaisma, dabiskajā ziņā, lai nogatavotu graudu gaidāmajai ražai. Katra diena atnes jaunu sauli. Saule, kas spīd šodien, audzēdama kviešus Kanādā, tā pati saule, nu, ja tā ne...ja jūlijā vai augustā tā nespīdēs spēcīgāk nekā šobrīd, tad grauds nespēs nogatavoties. Tai ir jābūt stiprākai un daudz spēcīgākai, katru dienu tas aug un nobriest, lai izaugtu grauds.

64 Lūk, ja pats grauds, ja tas sāk nogatavoties, grauds izaug, ja vien tā apspīd graudu, tad tas izveido graudu. Katru dienu, ietērps sēnalā, daļa no kalcija un pārējais ienāk tajā, izveidojas tajā graudā, kad saule pieņemšanas spēkā.

65 Taču paņemiet to sauli, kas spīd augustā un uzspīdiniet to kviesim šodien – tas viņu nonāvēs. Protams, tā darīt nedrīkst. Tam ir jāatnāk īstajā sezonā. Tāpat arī Dieva kviešiem un graudam ir jānogatavojas tieši sezonā, tajā sezonā, kur tas atrodas. Bet kā gan saule varētu... Nu, kviesis nomirtu, augļi nomirtu zem saules, kas ir šodien, tas ir, kas spīd šodien. To gaidāmā raža gatavojas. Graudam ir jānobriest ar gaismas palīdzību.

66 Taču, lūk, kas notiek šodien – draudzes grauds negrib nobriest. Tas vēlas palikt tāds, kāds tas bija toreiz Mūdija, Senki, Finnija, Noksa, Kalvina laikā. Ar viņiem viss bija kārtībā, viņi bija tā laika gaisma.

67 Taču tagad ir cits laiks. Šī ir cita diena. Evaņģēlijs ir virzījies uz priekšu, Tas sasniedz savu briedumu. Tāpēc mēs nevaram dzīvot tajā, ko runāja Lutera, runāja Veslijs vai vēl kāds no viņiem. Mēs dzīvojam tai Gaismā, kas bija paredzēta šai dienai. Mēs esam septītajā draudzes periodā, nevis trešajā vai ceturtajā periodā. Graudam būtu jābūt spējīgam to pieņemt. Ja tā nebūs, tad tas atkritīs un Tas viņam neko nenožīmēs. Grauds nogatavojas, pateicoties Gaismai, ja tas turpina virzīties uz priekšu ar Gaismu.

68 Tāpat arī draudzei ir jārada katra perioda maize, ko ir pavēlējis Jēzus, ka: “Cilvēks dzīvos ar katru Vārdu, kas nāk no Dieva mutes.”

69 Maize, kas mums ir nepieciešama, atrodas Bībelē. Tā ir pilna Dieva plāna atklāsmē. Tā ir pilna Jēzus Kristus atklāsmē. Mēs neko Tam nepieliekam un neko neatņemam; ja kāds to izdarīs, viņa vārds tiks izdzēsts no Dzīvības Grāmatas. Mums nav jāpievieno tam nekādas ticības mācības. Tas ir uzrakstīts tā, kā tam ir jābūt. Mēs neko Tai nepieliekam, neko no Tās neatņemam, sludinām To tā, kā tas ir uzrakstīts, un Dievs to izpauž un izpauž. Tieši tā Viņš izpauž katru apsolījumu, kuru Viņš ir devis. Mums nav jāatņem no Tās vai jāpieliek Tai. Vienkārši atstājiet to tā, kā Tas ir.

70 Taču, saprotiet, šodien mēs redzam cilvēkus, kā tas bija reiz tajos laikos, kuri grib dzīvot kādā atblāzmā. Draudzei ir jānobriest, līdzīgi kā nobriest kvieši, ka “cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, no Dzīvības Maizes”. Ne tikai no kādas Vārdu daļas; no katra Dieva Vārda, katrā periodā! Nevajag sēdēt un visu laiku ēst pupas ar kartupeļiem. Ir arī kas cits, kas tiek pasniegts kopā ar tiem, kad mēs ķeramies klāt visam Dieva lielo pusdienu galdam, kas ir uzklāts Viņa ļaužu priekšā, Svētā Gara spēks, priecādamies par to, par to spēku un Garu, kas ir dots. “Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Es dzīvoju, tāpēc arī jūs dzīvosiet.” Šie ir apsolījumi, ko Jēzus deva Savai Draudzei, un tomēr mēs šodien redzam cilvēkus, kas cenšas atgriezties kādā citā periodā, kas jau ir beidzies.

71 Lutera periods, tas bija varens periods. Viņš ieraudzīja katoļu baznīcas trūkumus, ieraudzīja vakarēdienu. Tas jaunais priesteris, viņš ieraudzīja, ka tas bija nepareizi, ka “tas nebija burtisks Kristus ķermenis,” tas bija maizes gabaliņš, kuru viņi svētīja. Un viņš saprata, ka “vīns nebija burtiskas Asinis”, bet tas simbolizēja tās Asinis. Tāpēc viņš protestēja pret to, jo bija pienākusi tā laika stunda. Un nebija svarīgi, cik daudzi priesteri viņiem bija, vai kas nu tur vēl, Dievs satvēra cilvēku, kas bija spējīgs likt gaismai spīdēt. Āmen. Viņš pieņēma “taisnošanu caur ticību,” un viņš ieslēdza luterāņu perioda gaismu. Tad, kad tas notika, tas nodzīvoja savu laiku.

72 Atnāca cits laiks, lai draudze tiktu vaļā no saviem grēkiem un kļūtu svēta. Līdz ar to atnāca Džons Veslijs, kāds parasts anglikānis no Anglijas, kas piederēja anglikāņu baznīcai, taču viņš ieraudzīja gaismu uz Evaņģēlija. Bija pienācis laiks atnākt tam Filadelfijas Periodam. Un, kad viņš ieraudzīja, viņš sludināja otro žēlastības darbību, svēttapšanu caur Jēzus Kristus Asinīm. Nekas nevarēja nostāvēt tajā gaismā. Viņu uzskatīja par fanātiķi, tieši tāpat kā Luteru, taču viņš protestēja pret visiem pārējiem un izstaroja gaismu, jo tā bija konkrētā laika gaisma. Dievs bija atradis

cilvēku, Džonu Vesliju, kas varēja ieslēgt gaismu.

Viņš bija atradis...un arī Luteru, kas ieslēdza gaismu tam periodam.

73 Pēc tam atnāca pentakostu brāļi. Viņi atnāca savā periodā – dāvanu atjaunošana, lai atjaunotu runāšanas mēlēs dāvanas, dziedināšanas dāvanas un visu ko draudzei. Lūk, viņi izdarīja tieši to, kā par viņiem bija pateikts Rakstos, un, kad viņi to izdarīja, viņi to izpaua. Pilnīgi pareizi.

74 Bet vai jūs sapratāt, ka mēs jau esam pavisam tālāk? Mēs esam Līgavas laikā, atlases laikā, laikā, kad līgava...ir teikts, ka mums tas būs. “Kas palika pāri no kāpuriem,” ir teikts Joēla 2:28, “kas palika pāri no cirmeņiem, to apēda siseņi, kas palika no siseņiem, apēda tārpi.”

75 Katra no tām organizācijām, ja esat lasījuši Bībeles Septiņus Zīmogus, katrs no tiem reformatoriem iznāca un sludināja Vārdu, taču kaut ko atstāja. Ko viņi izdarīja pēc tam, kad reformatori bija beiguši un gaisma sāka izdzist? Tā vietā, lai virzītos uz priekšu tālākajā Gaismā, viņi to organizēja. Un, kad viņi to noorganizēja: “Mēs ticam *šitai* Gaismai. *Šitai* Gaismai. *Tas* ir tas,” ko viņi izdarīja? Veslijs uzreiz izgāja un viņus atstāja.

76 Ko izdarīja Veslijs? Viņš pēc viņa organizēja...un viņa brālis, Džons un Čārlzs, un pēc tam atnāca Asbars un pārējie, un pēc tam viņi organizēja to, ko viņi nosauca par metodistu draudzi. Ko viņi izdarīja? Viņi noraidīja tālāko Gaismu. Viņi vienkārši pateica: “*Šī* ir tā Gaisma. Lūk, *šis* ir Tas.”

77 Tad atnāca pentakosti un nodemonstrēja viņiem, ka Dievs joprojām sūta kristību ar Svēto Garu. Ka Viņš joprojām sūta Savu dziedināšanas spēku, no kā tie bija atteikušies. Ko viņi izdarīja? Uzreiz aizgāja prom no viņiem, jo tā bija cita gaisma.

78 Kas tas ir tagad? Ir pagājuši aptuveni sešdesmit gadi, pentakosti ir organizējušies: “Mēs esam *tie*, mēs esam *šitie*,” un Dievs uzreiz no turienes aizgāja; devās tālāk un izved Līgavu, Izredzēto, no tās grupas. Tas ir, vēl viena draudzes perioda vairs nebūs. Filadelfijas Draudzes Periods bija Veslijs. Lāodikejas Draudzes Periods ir pentakostu organizācija, kura visa pa tiešo dodas zvēra zīmē. Tā ir Bībele, kā pirms kāda brīža stāstīja tas brālis. Tā tas ir. Pareizi. Viņi, visas tās organizācijas, jo viņi atteicās iet turpmākajā Gaismā. Viņi organizējās un saka: “Mēs ticam šādi.” Kad Dievs kaut ko dara, pārbaudiet to ar Rakstiem.

79 Farizeji sacīja: “Mums Tas ir.” Saduķeji sacīja: “Mums Tas ir.” Taču Tas bija Dievam! Dievs pagriezta atslēgu un parādīja Gaismu. Tas tika noraidīts, kā jau vienmēr.

80 Katoļu baznīca noraidīja Luteru. Veslijs noraidīja Luteru. Un tāpat pentakosti noraidīja Vesliju.

81 Bet šodien Svētais Gars noraida pentakostus. Jūs kļūstat tikpat formāli un auksti kā tie visi pārējie. To redz visi. Es jūs mīlu. Jūs esat vistuvāk Bībelei no visiem, kas ir, cik nu es zinu, tieši tāpēc es tuos pie jums. Taču, paklausieties, atveriet savas acis, paskatieties, kas tā ir par dienu, kurā mēs dzīvojam! Ir laiks, lai pagrieztos atslēga un atnāktu Gaisma, lai paņemtu to Koku. Bībelē ir teikts, Maleahijas grāmatā 4.[3.], ka “Viņš atsūtīs un atjaunos sākotnējo Ticību, kas reiz bija cilvēkiem”. Viņš to ir apsollījis. Viņš tā ir darījis vienmēr. Viņš sūtīja Savu Vārdu, un nāca pravieši, jo Vārds nāca pie praviešiem, un viņiem bija Vārds, un To atdzīvināja.

82 Konkrētā laika organizācijas un sistēmas viņus noraidīja, ikvienā periodā, tāpat viņi darīs arī šodien. Dievs arī šodien var uzcelt kādu vīru tieši tāpat, kā Viņš darīja toreiz. Viņš nekad nav cēlis organizācijas. Pajautāriet jebkuram vēsturniekam, izpētiet vēsturi; kad izveidojās kāda organizācija, tā tur nomira un vairs nekad neuzcēlās. Dievs vēršas pie indivīdiem. Pareizi.

83 Un Dievs ir apsollījis darīt to atkal pēdējās dienās, un Viņš to izdarīs. Ko Dievs ir apsollījis, to Viņš izdarīs, lai ieslēgtu Gaismu, kas apstiprinās Rakstus, kas ir apsollīti šodienai. Jēzus sacīja: “Kā bija Lata dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Tu rādi...tu redzi, ko viņi dara. Paskatieties uz Jehovu, lūk, ko Viņš ir izdarījis, mūsu Tēvs ir nolīcis visu īstajās pozīcijās.

84 Tur atrodas Lats, tur pasaulē, tur Sodomā, ar visu to grēku, remdens. Tur ir vēstnesis, kas sludina arī viņam.

85 Ir arī Ābrahāma grupa, Izredzētie, izvestie, kuriem ir apsolījums, kas patiesi gaida Dēlu. Lats arī gaidīja dēlu, taču ne tādā veidā, kā to gaidīja Ābrahāms. Kas notika? Tieši pirms tas notika, Dievs nonāca un izpauda Sevi miesā, un parādīja, ka Viņš ir Vārds, jo “Dieva Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu un izšķir domas, kas ir sirdī”. Jēzus sacīja: “Šādi atkal būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Tie ir Dievišķi apsolījumi, tie tika izteikti ar Jēzus Kristus lūpām. Debesis un zeme pāries, bet Tie nekad nepāries. Dievs joprojām no akmeņiem var radīt bērnus Ābrahāmam. Ak, jā!

86 Mēs esam ceļā, kaut kas līdzīgs tam, kā bija Israēlam. Israēlam, kad viņi bija ceļā, bija katru dienu jāvēc jaunu mannu, jaunu mannu, kas krita lejā. Mums nav jādzīvo Lutera gaismā, jadzīvo Veslija Gaismā vai jadzīvo pentakostu gaismā. Mēs esam citā periodā, jauna manna.

87 Kas notika, kad viņi mēģināja saglabāt to mannu? Tā sabojājās. Tā būtu viņus nonāvējusi. Lūk, kāpēc mums ir tik daudz garīgu miroņu, tā saucamo kristiešu. Viņi barojas no cita laika atblāzmas. Viņi ēd to mannu, kas jau ir sabojājusies. Tieši kā sēnala, kas ir apkārt kviesim – ja tas neieiet kviesī, tad tas atkrīt no kvieša. Un, kad Gaisma tiek noraidīta, tad neatliek nekas cits kā ieslīgt tumsā. Jebkura nakts daļa, kad tā atsakās no Gaismas, atkal iegrimst tumsā. Tieši tāpat ir ar Evaņģēliju, ir pierādīts, ka tā tas bija katrā periodā. Mēs dzīvojam tajā laikā.

88 Vakardienas manna ir sabojājusies. Es dzirdu, kā cilvēki saka: “Pirms četrdesmit gadiem es darīju *to un to*.” Pareizi, bet kā ar šodienu? Kā tad ar draudzi, kas deg? Mēs runājam par vakardienu, bet kā tad ar draudzi šodien? Kā tad ar tevi šodien, kā ar indivīdu? Tāpēc ka vakardiena šodienai neder. Vakar tas bija normāli.

89 Lutera vēstījums bija konkrētā laika gaisma, tāpat kā Jāņa vēstījums, taču tur parādījās lielāka gaisma. Tāpat arī Lutera bija liela gaisma, un mēs kādu laiciņu par viņu priecājāmies, bet tad atnāca cita gaisma, kas izslēdza viņējo. Kas tai bija jāizdara – tai bija jāsaplūst ar To; un Tas kļuva par pilnīgu Maizes klaipu, tas kļuva par pilnīgu Dieva Mannu. Taču ko viņi izdarīja? Viņi organizējās. Tajā iesaistījās cilvēks. Tā vietā, lai to vadītu Dievs, tajā ielīda cilvēks un viņa sistēmas, padarīja to aklu.

90 Ak, šis Līgavas Koks šodien, tas ir apgriezts. Ikviens zars, kas nenes augļus, tiek apgriezts. Tā sacīja Jēzus Jāņa Evaņģēlijā 15. Lūk, kas šeit notika, mēs redzam, ka viņi tiek apgriezti, apcirpti.

91 Atcerieties, koka serde atrodas pašā koka viducī. Augļi vienmēr nogatavojas...pēdējā vieta uz koka, kur parādās augļi, ir pašā augšgalā, jo tas ir tas svaigums, kas nāk no tās dzīvības centra, kas ir sēklā.

92 Tas ir Līgavas Koks. Jēzus bija Līgava...Viņš bija Koks. Viņi nocirta Viņu. Viņš bija Dzīvības Koks, kas bija Ēdenes dārzā. Viņi nocirta Viņu, uzkāra Viņu uz romiešu koka, lai pasmietos par Viņu. Ko Viņš izdarīja? Dievs augšāmcēla Viņu no miroņiem trešajā dienā. Un šodien ir Līgavas Koks; tas sākās vēl toreiz sākumā, toreiz Vasarsvētku dienā.

93 Paklausieties, ļaudis, kas piederat draudzēm! Draudze nesākās ne Nikejā, ne Romā. Tā sākās Jeruzalemē Vasarsvētku dienā, tur sākās Draudze. Ko viņi izdarīja pēc tam? Vienkārši turpināja organizēties, bet Dievs turpināja apgriezt zarus. Tad viņi noorganizēja luterāņu draudzi; tika nogriezti zari. Veslija draudzi; tika nogriezti zari. Pentakostu draudzi; tika nogriezti zari. Līdz tas nonāca...

94 Taču Dievam būs Līgavas Koks! “Visu, ko apēda cirmenis un apēda kāpurs, Es atjaunošu,” saka Tas Kungs. Maleahijas 4. [3.] nodaļa stāsta mums, ka mēs tiksim atvesti atpakaļ pie oriģinālās Ticības, kāda tā bija Vasarsvētku dienā, pie “tēvu ticības”. Mēs ticam, ka tas atnāks. Es ticu, ka jau ir pienācis tas laiks. Tie zari ir izžuvuši un izkaltoši, un tie tiks aizvākti no Koka, lai tā Koka pašā galotnē parādītos augļi. Ak vai!

95 Ar visām tām gaismām viss ir kārtībā. Draudze šodien ir tā gaisma plus šī, kas ir atnākusi šodien. Tas ir tāpēc, lai tiktu pabeigta raža. Kā mēs redzam, ka pats tas Koks jeb... Kviešiem ir jānobriest ar tās Gaismas palīdzību, paceļoties augstāk no stiebra uz graudu un no grauda tālāk. Tie nobriest Gaismā. Cita perioda gaisma tikai liecina par šo periodu. Lutera gaisma liecināja par Veslija gaismu. Veslijs liecināja par pentakostu gaismu. Tā ir tā pati gaisma, tikai nobriešana notiek, pateicoties tai Gaismai. Ja vien cilvēki to saprastu!

96 Pirms kāda laika es lasīju kādu rakstu, kur bija stāstīts par Anglijas karalieni (ne par šo karalieni), par citu karalieni; viņa aizbrauca apskatīt kādu papīra fabriku, kas ražoja ļoti skaistu papīru. Un pēc tam, kad viņa parunāja ar tās kompānijas prezidentu, viņš viņai visu izrādīja. Viņa gribēja redzēt, kā tiek ražots tas skaistais papīrs. Viņš vadāja viņu un rādīja viņai visas tās jaudīgās preses un pārējo. Bet tajā laikā viņi taisīja papīru no lupatām. Mēs to labi atceramies. Un tā, viņš ienāca vienā istabā un atvēra durvis, un viss, kas tur atradās, bija lupatu kalns. Karaliene pārsteigta sacīja: “Kas tās par netīrajām lietām?”

97 Tas cilvēks, tās kompānijas prezidents sacīja: “Vakardien tās vēl bija drēbes. Redziet, tās kļuva netīras. Mēs tās ārā nemetam, jo tas ir rītdienas papīrs.”

Viņa sacīja: “Es to nesaprotu.”

Viņš sacīja: “Jūs sapratīsiet to rītdien.”

98 Un tā, kad viņi izlaida tās lupatas caur presi, cauri noteiktam attīrīšanas procesam, un izdarīja to, kas bija tam vajadzīgs, to procesu, kad tas iznāca ārā, tās bija skaistas papīra lapas. Prezidents bija nodomājis parādīt karalienei ko tādu, ko viņa agrāk nezināja. Viņš uzlika tur viņas profilu un iepresēja to uz tā skaistā papīra. Kad karaliene to saņēma, viņa ieraudzīja savu profilu uz tā, kas vakardien vēl bija netīras lupatas, jo tās bija izgājušas noteiktu procesu.

99 Ak, ja vien Lutera, Veslijs un visi pārējie varētu ieraudzīt to, ka vakardienas materiālu var izmantot tikai tad, kad tas izies cauri noteiktam procesam! Kad Svētais Gars atklāj Gaismu, no taisnošanas uz svēttapšanu, uz kristību ar Svēto Garu, bet tagad ir pēdējā Kristus Atnākšanas stunda. Uz tā ir iespiests profils, ne karalienes, bet Debesu Ķēniņa profils, kas stāda Sevi priekšā laikā, kad draudze paliek mazākumā, kad kalpošanai ir jāklūst par tādu pašu kalpošanu, kāda bija Viņam.

100 Tie, kas nomira luterāņu periodā, atrodas, tā teikt, piramīdas lejasgalā; tā nav mācība par piramīdu, bet tikai kā piemērs.

101 Tā piramīda ir tik pilnīga, ja vien kāds no jums tur ir bijis. Teju vai bārdas nazi tur neiebazīsi. Cik mums zināms, tur netika lietota nekāda java. Tā ir tik varena arhitektūra! Lūk, viņi pazaudēja to noslēdzošo akmeni. Viņi nezina, kur tas ir. Lūk, kad galvenais akmens atgriezīsies, tas būs tieši tāds pats, kā viss pārējais, tas saplūds ar to akmeni, kas ir atstāts vaļā. Ja tas noslēdzošais akmens būtu jāuzliek, tam būtu jābūt tādām.

102 Un, kad atgriezīsies Jēzus, Viņš atradīs Draudzi, kas ir nomazgāta, bez traipa vai krunkas, un tā būs tāda pati kalpošana, kāda bija Viņam. Tas atnesīs atpakaļ šo noslēdzošo Akmeni.

103 Tāpat kā mana roka šeit, ēnā. Tā ir ēna, tā ir tikai tumšāka, kad mana roka kļūst vēl... *Šeit* tas ir negatīvs, bet pozitīvs ir *šeit*. Kā negatīvs un pozitīvs, tā kļūst blīvāka; tumšāka, tumšāka, tumšāka un galu galā tās satiekas, un negatīvs un pozitīvs paliek par vienu.

104 Lūk, kad Draudze un Kristus savienojas kopā kā Līgava, tas pats Gars, kas bija Viņā, būs uz Viņas; kad tā Draudze atnāk no taisnošanas, svēttapšanas, kristības ar Svēto Garu, pēdējās dienās, un tagad viņa tiek noslīpēta tā Kunga Atnākšanai.

105 Ak, neesiet neapstrādātā daļa no Tā, pentakostu brāļi. Mirdziet līdz ar Vārdu un ticiet katrai Tā daļīnai. Neieejiet visos tajos “ismos” un pārējā, kā mēs redzam to notiekam šodien. Netieciet tajā pārsteigti, jo noslēdzošais Akmens tuvojas, saukdams: “Aba, Tēvs,” pavisam drīz, “Mans Dievs!

Mans Dievs!” Jā, es tam ticu no visas sirds.

106 Vai jūs to redzat? Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tas ir Kristus, kas ņem vakardienas lupatas: luterāņus, metodistus, prezbitēriešus un tā tālāk, un Viņš izlaiž to cauri noteiktam procesam. Kāda veida procesam? Svētā Gara procesam; tas, kas viņiem bija, un plus; apstrādājams to, līdz Viņš var iespiest tajā Pats Savu attēlu, kad Draudze un Kristus savienojoties kļūs par vienu. Dievs, dāvā to! Es ceru, ka jūs to saprotat. Ja jūs to patiešām redzat...

107 Tas atgādina man vienu stāstu, kad notika lielā Velsas atmoda. Kaut kādi ievērojami šī valsts cilvēki nodomāja, ka dosies uz turieni un paskatīsies uz to Velsas atmodu, kas tur notika. Un, kad viņi tur ieradās, viņi meklēja, kādā ēkā tā bija organizēta. Kad viņi ieradās Velsā, viņi staigāja apkārt un sāka interesēties, kur īsti atrodas tā ēka. Viņi ieraudzīja vienu priecīgu policistu, kas stāvēja uz stūra savā naģenē, un, lūk, šādi grieza uz riņķi savu rungu. Un tā, šie cilvēki pienāca pie viņa un pajautāja: “Ser, vai jūs nevarētu pateikt, kurā ēkā notiek tā Velsas atmoda?”

108 Tas atbildēja: “Protams, ser, manī! Manī!” Kā? No viņa staroja Velsas atmodas prieks un gaisma, tas atradās viņā.

109 Tieši tādi šodien būtu jābūt pentakostu draudzei, kad tiek jautāts: “Kas ir Jēzus Kristus vakar, šodien un mūžīgi tas pats?” Viņa Evaņģēlija Gaismai būtu spoži jāmirdz ar šī perioda Vārdu, atklājot Jēzu Kristu šai tautai, tieši tā, kā tas bija toreiz.

110 Viņš bija tik ļoti piepildīts ar Velsas atmodu, ka viņš pats bija Velsas atmoda.

111 Mums būtu tik ļoti jāpiepildās ar Kristu, lai mēs varētu Viņu atspoguļot Viņa Vārda spēkā, kas ir iedalīts mums šai dienai. Brāļi, nesaliecieties zem šīs pasaules lietām, nevajag, šīm rūpēm, kas aizved jūs prom. Turieties pie Evaņģēlija. Sekojiet katram Vārdam! Neatgriezieties pie tā, ko ir sacījis kaut kāds tēvs. Uzreiz iesim pie tā, ko pateica Jēzus par to, kas notiks šajā dienā. Tieši tā. Mums būtu jābūt šī perioda Gaismai, izpaužot Evaņģēliju. Luters bija viņa gaisma. Veslijs ar savu gaismu, pentakostiem bija viņu gaisma. Bet mēs jau esam pavirzījušies tālāk pa to ceļu, mēs ieejam Līgavā, izsauktajā, Izredzētajā. Atceries, ja tas esi tu, tad tu esi tieši tāds kā tas policists; tas bija viņā.

112 Atcerieties, šis ir septītais draudzes periods, Lāodikejas Draudzes Periods. Saskaņā ar Atklāsmes grāmatas 3. nodaļu viņi noraida Kristu. No visiem draudzes periodiem, kas ir pieminēti Bībelē, Lāodikejas Periods bija vissliktākais. Tur Viņu padzina, noraidīja Viņu, izlika Viņu ārpusē.

113 Vai jūs redzējāt mēness aptumsumu, nesen, pirms tam, kad pāvests atbrauca uz Romu, no Romas uz Jeruzalemi? Jeruzaleme, vissenākā draudze; mēness simbolizē draudzi, vienmēr atspoguļo saules gaismu, kad saule ir prom, un tam bija aptumsums. Es biju uzzīmējis to šeit uz tāfeles pirms trim vai četriem gadiem un rādīju to draudzēs, simtiem un tūkstošiem namos viscaur valstī. Kas tas bija? Ēna. Pirmajā reizē, kad Romas pāvests devās ceļā, lai atbrauktu uz šejieni, atbrauca Pāvila Vārdā, un tā tālāk, apmeklēja tās vietas; svētīja to upi, lai šķērsotu to, un tā tālāk. Vai tad upei ir vajadzīgas svētības?

114 Kas kait šim draudzes periodam, kurā mēs dzīvojam šodien? Vai tad jūs to neredzat? Dievs paziņo to debesīs, paziņo to Savā Vārdā, paziņo to avīzē, paziņo to starp cilvēkiem. Vai tad jūs nevarat atvērt acis un ieraudzīt šo stundu? Tieši tas viss liecina par Patiesību. Tā ir šīs stundas Gaisma.

115 Paskatieties uz to vareno ekumēnisko kustību, kura šobrīd ieiet tajā padomē, vienkārši izveido zvēra tēlu, Atklāsmes 17. nodaļa, precīzi, kā ir pateikts, ka tas tiks izdarīts. Vai jūs, pentakosti, mierīgi sēdēsiet un dosieties uz turieni? Ir pienācis piespiešanas laiks.

116 Tagad ir tas laiks, lai pieceltos un sakārtotu savu lukturi, un mirdzētu ar Jēzus Kristus un spēka Evaņģēliju.

117 Es zinu, ka tas nav populāri, kad daudzi mani pentakostu draugi ir pasēdējuši ar pāvestu un pārējiem un saka: “Tāda ļoti garīga sajūta.” Manuprāt, tas ir nepareizi. Tas ir pretrunā Bībelei. Lai Dieva Vārds ir Patiesība. Tieši tā. Ir pienācis tas laiks. Mēs redzam, ka tās lielās kustības dodas uz... Ak, fiziskajai acij izskatās, ka tas ir labi, protams.

118 Kajafa izskatījās labs tajā, ko viņš klāstīja priesteriem tajā laikā, visās tajās dienās. Taču Jēzus bija tā Gaisma, kas atdzīvināja Vārdu, taču viņu padomes un pārējais bija padarījis viņus aklus pret To. Viņš sacīja: “Lieciet viņus mierā; aklaiss ved aklo, viņi visi iekritīs bedrē.”

119 Mēs atkal esam atgriezušies tajā laikā, brāļi un māsas. Mēs atkal esam atgriezušies tajā stundā. Skatieties. Kāpēc? Tas pats iemesls.

120 Mēs ieraugām, ka tās lielās ugunis, ar kurām mēs esam dzīvojuši tajās aizgājušajās dienās, ar tām viss bija kārtībā, mums nav nekas pret to. Taču šis Lāodikejas Draudzes Periods, esiet piesardzīgi, atcerieties, šeit Kristus ir noraidīts. Un tas ir tieši tas, kas notiek šobrīd.

121 Šī lielā padome darbojas it visur, lai apvienotu kopā visus protestantus, šī ekumēniskā kustība. Un ko tā dara? Tā uztaisa tieši Vārda aptumsumu, bet Vārds ir Kristus. Kā viņi var ko tādu darīt? Kad *Kristīgā Zinātne* un Apvienotie Brāļi, un daudzi citi cilvēki citās lielajās organizācijās, daži tic piedzimšanai no jaunavas, citi netic, daži tic *tam* un *šitam*. Kā jūs varat savienoties ar neticību? “Kā divi var iet kopā, ja nav vienojušies?” Izejiet no viņu vidus un atdalieties, un pieņemiet svēto Dieva Vārdu, un turieties pie Tā.

122 Jēzum Kristus ir pienākums izpaust Savu Vārdu. Lūk, kas mums šodien ir vajadzīgs – lai uzceļas Maleahijas 4. [3.]. Uzceļsies vēl viens pravietis Kunga Jēzus Kristus Vārdā un īstenos precīzi to, ko Viņš apsoliņa izdarīt. Tad cilvēki, būdami aklumā, atteiksies no Tā un aizies tumsā, kā viņi ir darījuši vienmēr.

123 Tagad skatieties, mēs redzam to pašu iemeslu, ko šodien, kad viņi noliedz, draudzes noliedz Vēstījumu, šit krustā Vārdu, izliek Vārdu ārā. Lūk, ja tu nepiederi pie tā, tad tev pat nevar būt savas draudzes. Viņi to aizvērs. Jums būs tajā jāiestājas. Ja jūs tur neiestāties, tad jūs aizvērs. Nu, ko tad darīt? Ak, stāviet ar To, kas ir pareizs! Atcerieties, tas atkal ir krustā sišanas laiks, gandrīz.

124 Ar viltus gaismas palīdzību tika veikta vislielākā laupīšana pasaulē, Anglijā, ne pārāk sen. Vislielākā laupīšana, kāda jebkad ir bijusi, tika izdarīta ar viltus gaismas palīdzību. Tika nolaupīti septiņi miljoni, izmantojot viltus gaismu, kas aizkavēja to vilcienu, un Skotlendjards nevar atrast to cilvēku. Viņi ar to aizbēga, tik viltīgi. Šī laupīšana ir zināma kā lielākā, kādu jebkad ir veikuši laupītāji, fiziskajā ziņā. Tas aplaupīja pasauli, šī vislielākā laupīšana.

125 Bet vislielākā Jēzus Kristus draudzes aplaupīšana arī ir īstenota ar viltus gaismas palīdzību, ar kāda cita perioda atblāzmu, un noliedzot Gaismu, kas bija paredzēta šim periodam. Āmen. Viltus gaisma, vakardienas atblāzma! Nestaigājiet vakardienas atblāzmā! Staigājiet šodien Dēla siltumā! Nelieniet iekšā ticības mācību ēnā, sacīdami: “Brīnumu laiks ir beidzies.”

126 Jēzus sacīja: “Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes: Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus, viņi runās jaunās mēlēs. Viņiem līdzī ies šādas zīmes.”

127 Viņi saka: “Tas bija apustuļiem, nevis mums.” Tā ir atblāzma.

128 Jēzus sacīja: “Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes, pa visu pasauli.” Tieši tā.

129 Nu, kas par lietu? Staigāšana atblāzmā bija iemesls vislielākajai aplaupīšanai, tas ir aizvācis no draudzes Kristu. Saproiet, kā gan Kristus var izpaust Sevi Vārdā, kas ir apsoliņš šodienai, caur kādu aukstu vakardienas ticības mācību? Tas to Sēklu nesasildīs. It nemaz. Vislielākā draudzes aplaupīšana!

130 Siltums? Un atcerieties, tā aukstā ticības mācības gaisma nenogatavinās šodienas Sēklu. Tā

noliedz to Sēklu. Uz zemes ir ļoti bieza migla. Ir pienācis laiks parādīties Dievam un atkal ieslēgt Gaismu, atdzīvināt Savu Vārdu. Protams, Gaisma! No tām aukstajām ticības mācībām Grauds nenogatavosies. Protams, nenogatavosies.

Un atcerieties, civilizācija ir sekojusi līdz saulei.

131 Kā es sacīju jums sākumā, man ir jāskatās uz līdzībām, uz to, kādā veidā darbojas daba. Man nav izglītības, lai to darītu; man to nemaz nevajag. Es dodu priekšroku tam, kas man ir, nekā visai pasaules izglītībai. Man ir Jēzus Kristus. Es redzu, kā Viņš darbojas caur Savu Vārdu, un tas ir viss, kas man ir jāzina.

132 Un, ja cilvēks ir dzimis no Dieva Gara, viņš pētīs Rakstus, lai ieraudzītu, vai Tā ir atbilde šodienai. Šīs dienas atbilde ir Kristus. Kristus ir Vārds. Kad Vārds atdzīvojās, tad ir redzama Gaisma, kas ir apsolīta šim laikam. Šajā tumšajā Lāodikejas Periodā ir tikai daži: “Kurus Es pieņemu, tos pamācu un pārmācu. Nožēlojiet,” sacīja Jēzus, “un atgriezieties atpakaļ.” Pagriezieties ar sejām pret Vārdu. Viņš ir Vārds. Atnāciet pie Viņa. Tieši tā.

133 Pavērojiet to Gaismu. Tā atnāca no austrumiem, virzoties uz rietumiem. Mēs atrodamies rietumu piekrastē. Tai bija trīs stadijas, vai pareizi? Tai bija trīs stadijas. Trīs reizes tā šķērsoja ūdeņus. Sākot ar Pāvilu un pāri Vidusjūrai nonāca Vācijā; Vācija aizdegās ar Luteru; šķērsoja angļu kanālu, tad uz Savienotajām Valstīm un tagad...tur uz Angliju, tad no Anglijas Tā šķērsoja Kluso okeānu un atnāca uz Savienotajām Valstīm. Un tā izgāja cauri Lutera vēstījumam un tālāk uz priekšu, līdz tās noslēdzošā daļa vēlreiz ir šeit rietumu piekrastē.

134 Un, nogatavojoties tam graudam, sākot toreiz ar Luteru, visa tā perioda garumā, tam tagad ir jānonāk līdz Evaņģēlija pilnībai, līdz Dieva spēkam, lai nogatavotos. Tai Gaismai, kas tika parādīta caur taisnošanu, svētīšanu, caur pentakostu periodu, ir jānogatavina Līgavas Koku Kunga Jēzus Kristus Atnākšanai; lai Kristus varētu izpausties Savā Draudzē kā viena Persona, Viņš un Viņa Sieva, Viņš un Viņa Līgava. Āmen. Lūk, kādā stundā mēs dzīvojam. Tā ir šīs dienas Gaisma. Ieejiet Tajā! “Topiet glābti, visi zemes gali.”

135 Šīs dienas draudžu atblāzma izrādījās ļoti mājīga, kā sacīja Jēzus Mateja 24. nodaļā. Viņš sacīja: “Tas pieviltu pat izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Saprotyiet, Lutera nebūtu varējis pieņemt... Lutera nebūtu varējis pievilt kādu metodistu. Metodists nebūtu varējis pievilt kādu pentakostu. Tā tas ir, saprotiet, bet kā tad ar Līgavu? Lūk, kas padara aklus pentakostus. Jā. Saprotyiet, jūs esat atgriezušies atpakaļ pie savas ticības mācības, pie savas formas, organizējušies, un jums ir cilvēku grupa, kas saka jums, kas ir jādara.

136 Bībelē tas bija apsolīts. Mums ir vajadzīgi tādi vīrieši un sievietes, kas ir piepildīti ar Dieva Garu.

137 Ja jūs sakāt, ka jums ir Dieva Gars, un Dievs dod šeit konkrētu apsolījumu, kā tad var būt, ka Svētais Gars, kas To ir uzrakstījis, sacītu: “Nu ko, varbūt tas derēja kādam citam periodam. Mēs tam šādi neticam”? Tas nav Svētais Gars.

138 Cilvēks, kas ir piepildīts ar Dievu – viņš un Vārds ir viens. Protams, ka tā. Tas ir savienošānās rezultāts, savienība starp Dievu un cilvēku.

139 Kā gan sieviete, kas grasās kļūt par kāda vīrieša sievu, darīs to, ko viņš negrib, lai viņa darītu? Kā mēs varam flirtēt ar šo pasauli un konfesijām, un organizācijām un atraidīt šīs stundas Gaismu? Vai tad to var darīt, brāli un māsa? Ar dievišķu mīlestību un cieņu pret katru no jums, kā mēs varam pieņemt ko tādu? Kā mēs varam to klausīties? Tas atkal atgriežas mūsu rokās.

140 Nevajag nosodīt luterāņus, jo viņi nosodīja katoļus. Nevajag nosodīt Vesliju, jo viņš nosodīja luterāņus. Saprotyiet, tādā veidā, kad jūs nosodāt To, kas tiek īstenots šodien, un novērsaties no Tā; kad jūs redzat, ka jūsu draudzes ieiet tajā lielajā ekumēniskajā kustībā, un visu ko tādu, atvedot jūs,

katru no jums, pie zvēra zīmes, un jūs esat to pieņēmuši. Daudzi sirdsskaidri cilvēki dodas taisni tur iekšā.

Jūs sakāt: “Viņi ir jauki cilvēki, svēti cilvēki.”

141 Tādi bija arī tie priesteri. Ja es kā piemēru paņemu Jēzus Kristus svētumu vai Gara augļus, daudzi no jums ir virzījušies tajā... Lūk, tā nav nekāda ignorēšana. Es ticu katram Vārdam, kas tur ir.

142 Daudzi sacīs: “Ak, es runāju svešās mēlēs. Man Tas ir.” Tas nav Tas. It nemaz.

Daudzi saka: “Gara augļi, tas ir Tas.” Vai tiešām?

143 Ziniet, nodosim iztiesāšanai Jēzu (lai Dievs man piedod) tikai uz brītiņu. Jūs tiksiet mācīti, un es būšu tas priesteris. Es sacīšu jums: “Tas jaunais Puišis, kas ieradās pilsētā, saukts par Jēzu no Nācaretes. Neklausieties Viņā. Mēs ticam Gara augļiem. Nu, paskatieties šurp, uz jūsu jauko veco priesteri. Viņš, viņa vectēvs, vec-vectēvs, viņi visi bija priesteri. Viņš ziedoja visu savu jaunību. Viņš sēdēja tajā seminārā. Viņš uzmanīgi mācījās, viņš ticēja, viņš izdarīja visu, ko viņam bija iemācījuši. Viņš zina Rakstus no A līdz Z. Viņš pat pats raksta Tos, pats raksta Rakstus kā Rakstu mācītājs. Nu, tas ir viņš, liels cilvēks! Jūs zināt, ka viņš tāds ir.”

144 “Kas notika, kad tava māte tevi dzemdēja? Kas stāvēja blakus tavai gultiņai? Tas jaukais vecais priesteris. Kad tava māte un tētis grasījās šķirties, kas apskāva viņus abus un atveda viņus atpakaļ pie Dieva? Tas jaukais vecais priesteris. Jā.”

145 “Un, lūk, Jehova pieprasa jēru kā upuri par grēku. Tie uzņēmēji, viņi dzīvo tajās pilsētās un viņi tirgo savas preces, un tā tālāk, savus produktus, un ražo un visu ko tādu, ko viņi tirgo. Viņi neaudzē jērus. Un ko izdarīja tie priesteri? Uztaisīja tur nelielu stendu, lai viņi varētu pārdot jērus, lai tas cilvēks varētu ieiet iekšā, attīrīt savu dvēseli pie Jehovas.”

146 “Ko izdarīja tas puišis, Jēzus no Nācaretes? No kādas draudzes Viņš atnāca? Pie kādas konfesijas Viņš pieder? Kāda ir viņa biedra karte? Mēs izmetīsim Viņu ārā. Mums nebūs ar Viņu nekā kopēja, jo Viņš mūs visus nosoda. Ko Viņš izdarīja? Viņš tur ierodas un ņem to, kur cilvēki cenšas izglābt savas dvēseles, draudzē,” kā mēs to sauktu šodien, jūs saprotat, kā garīgi domājošie, “Viņš apgāza galdus, izmētāja sīknaudu; paņēma virves, salika tās kopā un viņus aizdzina; bet jūsu veco, dievbijīgo priesteri nosauca par 'velna dēlu,’” to veco, jauko cilvēku, kas aizdeva tev naudu, kad tu biji grūtībās.”

147 “Kurš stāvēs tev līdzās un apbedīs tevi, kad tu nomirsi? Tas vecais, jaukais priesteris. Viņam ir Gara augļi. Bet vai tam Jēzum no Nācaretes ir Gara augļi?”

148 Nevar spriest pēc runāšanas mēlēs, tāpat nevar spriest pēc Gara augļiem. Taču tā ir Dieva Vārda izpausme, atklājusies. To izdara Gaisma.

Cilvēks, kas staigā tajā Gaismā! Jēzus Kristus nebalstījās uz runāšanu mēlēs, kaut arī Viņš to darīja. Viņš nebija Gara auglis, kaut arī Viņš to darīja. Tu nevari spriest pēc tā. Taču Viņš ticēja un uzsvēra To, un Dievs atdzīvināja caur Viņu katru Vārdu, kas bija apsolīts tam laikam. Tieši tā ir konkrētās stundas Gaisma. Tas ir tas pierādījums.

149 Kad cilvēks saka man, ka pār viņu bija nonācis Svētais Gars, taču noliedz Dieva Vārdu, tad ar viņu kaut kas nav kārtībā. Kaut kas nav kārtībā ar mūsu semināriem un citām lietām, kad viņi apmāca tur cilvēkus ar visu to “smadzeņu skalošanas” teoloģiju un mūsdienīgām blēņām. Tie cilvēki izdarīs to pašu pret Dieva Vārdu un ievēdīs cilvēkus tajā ekumēniskajā kautuvē, nu, protams, tas ir nepareizi.

150 Es saku to Tā Kunga Vārdā! Pavērojiet un paskatieties, vai tas ir pareizi, Gaisma, konkrētās stundas Gaisma!

151 Tās aukstās ticības mācības nevar atnest ražu. Mums ir vajadzīga Draudze, kas ir nomazgāta Jēra Asinīs un ir kļuvusi viena ar Vārdu, lai būtu tā Draudze.

152 Šīs dienas draudzes atblāzmas, kā sacīja Jēzus, ir tik ļoti mājīgas, ka “teju vai pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams”. Tikai Izredzētie! “Bet kā bija Noas dienās, kad izglābās astoņas dvēseles, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Ļoti, ļoti nedaudzi izglābsies tajā laikā.

153 Ko tas izdara? Tas ved pa taisno uz kautuvi. Mēs redzam to pašreizējā tumsā, kurā mēs dzīvojam. Es beigšu, pasakot sekojošo. Šajā šībrīža tumsā, kādā mēs dzīvojam, šajās dienās, kurās mēs dzīvojam šobrīd, kad debesīs patiešām ir apdzisusi Gaisma, Tā ir izdzisusi šeit mūsu vidū, lai parādītu mums; tas ir parādīts caur Bībeli, Septiņos Zīmogos, kas tad notika. Un, lūk, Dievs paziņo to pašās debesīs, nonāk un paziņo to uz zemes. Bet draudzes pa taisno ieiet tajā!

154 Kas tad izglābs to mazo Līgavu, kura ir palikusi uzticīga Vārdam? Kas ar Viņu notiks, kad Viņa tiks izdzīta ārā aukstumā, viena pati? Viņai nebūs auksti, apstiprinātajam apsolījuma Vārdam šai dienai. Ak, jā! Tas ir kā...

155 Cilvēkiem tā ir mīkla, es zinu, kad redz to draudzi, vienkārši saka: “Nu, tas ir gandrīz tas pats.” Jēzus sacīja, ka tā tas būs. Tas aizies tik tālu, ka “tas pieviltu pat Izredzētos, ja vien tas būtu iespējams”. Ak, jā. Tieši tā.

156 Man tas atgādina vienu puisi Floridā, tas nebija pārāk sen. Viņš stāstīja, sacīja, ka viņam bija automašīna “Chevrolet”, kas saplīsa viņam Floridā, un sacīja, ka viņš aizveda to uz servisu. Un tas mehāniķis tur ņēmās un visu tur savienoja, taču viņš nespēja to iedarbināt. Viņš ielika visu, kas bija vajadzīgs. Viņš nomainīja visas tās detaļas, tomēr bija vēl kaut kas, to nevarēja iedarbināt. Un viņam neizdevās to iedarbināt. Viņš mēģināja un mēģināja. Nabaga mehāniķis sanervozējās, skraidīja apkārt, lai to piedarbinātu.

157 Bet tas cilvēks stāvēja, sacīdams: “Ser, es gaidu savu mašīnu. Es kavēju. Vai varat to sataisīt?”

158 Tas sacīja: “Es daru visu, ko varu,” patiešām nervozs un satraucies. Un viņš turpināja darboties.

159 Tad pēkšņi pienāca viens labi gērbts džentelmenis, paskatījās uz viņu kādu brītiņu un pateica tam mehāniķim, kad bija nedaudz pagrozījis galvu, viņš pateica: “Kāpēc tu nepakustini šito? Tev tur nav strāvas.”

160 Bet tas saka: “Es par to pat neiedomājos.” Tad viņš pagriezta to lietiņu, lai kas tas arī bija, un parādījās strāva, un mašīna iedarbojās.

161 Viņš pagriezās un sacīja: “Kas jūs esat?” Vai zināt, kas tas bija? Galvenais “General Motors” inženieris. Viņš bija uztaisījis to lietiņu. Viņš bija to uzprojektējis.

162 Šajā laikā, brāli, kad mēs brīnāmies, kas notiek ar mūsu atmodu, kas par lietu? Mums ir materiāls un viss pārējais, mums ir mehānika, bet kur ir Dinamika? Lūk, kas mums ir vajadzīgs, uzlaist uz skatuves Jēzu Kristu. Kas par lietu? Es jums saku, ka šodien šeit atrodas Viņš, aleluja, saukts par Svēto Garu, kas var iedarbināt to Dinamiku. Viņš ir dinamika un mehānika.

163 Šodien mēs šeit stāvam, mēs, pentakosti, viena no lielākajām draudzēm valstī, katru gadu te pievienojas tūkstošu tūkstoši, bet kur ir tas Svētais Gars? Mēs esam pieņēmuši to caur runāšanu mēlēs, un mēs redzam, kā tas darbojas. Metodisti pieņem to caur skaļu gavilēšanu. Luterāņi pieņem to caur ticību, un tā tālāk un tamlīdzīgi. Taču tas nav Tas.

164 Tas ir Vārds! Tas ieslēgtais Vārds, Gaisma iedarbina mehāniku, un tie abi kļūst par dinamiku. Viņi ir dinamika, kad dinamika...kad dinamika ienāk mehānikā. Tas to visu iedarbina. Tā tas ir. Paņemiet Vārdu. Ja ir izlaists kāds sīkumiņš no Tā, tad tas neiedarbosies. Nolieciet visas

nastas, visus “ismus”, visas ticības mācības, lai tā Dinamika, Svētais Gars, varētu plūst caur Vārdu un apstiprināt Vārdu, kas ir apsolīts šai dienai; tad varenā Dieva Draudze piecelsies kājās kā reaktīvā lidmašīna, uzlidos debesīs, lai satiktu savu Kungu. Pilnīgi pareizi. Kamēr mēs to neizdarīsim, tas nedarbosies. Tas arī viss. Tieši tā. Kas to izdarīs? Kas to turēs šajā dienā, par kuru mēs domājam? Atceries, atceries, brāli.

165 Lūk, tas atgādina man vēl vienu nelielu stāstu. Neatgriežoties reiz bijušajā, bet viens mans draugs atradās Karlsbādē, Ņūmeksikā, kur mums notika sanāksme, tur Karlsbādē. Un tur viena cilvēku grupa devās uz to alu.

166 Ak, man tādas lietišas nekad nav patikušas, doties tādā dziļumā, tas bija apmēram jūdzes dziļumā. Es...es esmu apmierināts šeit augšā. Un tā, viņi devās tur lejā. Es gribu iet uz augšu, nevis uz leju. Tāpēc es...

167 Viņi paņēma to cilvēku, laidās tur lejā. Bet viņš bija viena vīrieša draugs, un kopā ar viņiem bija viņa mazā meitiņa un mazais dēliņš. Un viņi nolaidās tādā lielā pagrabā, ak, man šķiet, ka simtiem un simtiem pēdu zem zemes, devās tur lejā. Un tas cilvēks, kas atradās blakus slēdzim, pēkšņi [Brālis Branhams uzsit gaisā knipjus–Tulk.] pēkšņi pagrieza slēdzi. Un tur kļuva tik tumšs un melns, ka nevarēja pat redzēt, ja kustināji roku sejas priekšā. Mazā meitenīte, nabadzīte, bija patiešām nobijusies. Viņa sāka kliegt pilnā balsī: “Ak, ir tumšs! Ir tumšs! Ir tumšs,” histēriski kļiedza.

168 Blakus stāvēja viņas brālītis. Viņš iesaucās tumsā, viņš sacīja: “Nebaidies, mazo māsiņ, šeit ir cilvēks, kas var ieslēgt gaismu.”

169 Aleluja! Ko tad lai dara šī nabaga mazā Draudze? Neuztraucieties. Šodien šeit ir Cilvēks, kas var ieslēgt Gaismu, tas ir Kungs Jēzus Kristus. Ak, Jā! Kungs Jēzus Kristus!

170 Atcerieties, tie aklie...bagātie vīri tajā laikā, kad piedzima Jēzus, viņi bija apjukuši un apžilbināti ar Jeruzalemes spožumu, kad viņi tur ieradās, prasīdami par Viņu. Viņu teoloģija nevarēja to izskaidrot. Taču, kad viņi novirzījās malā, viņi sāka sekot Tai [zvaigznei], lai nonāktu pie Mūžīgās Dzīvības Gaismas.

171 Jūs, šodienas uzņēmēji, nevajag skatīties uz šo organizāciju atblāzmu, bet turieties pie Vārda. Tas ved jūs uz Gaismu. Nebaidies, mazo māsiņ, šeit ir Cilvēks, kas var ieslēgt Gaismu. Šeit ir Kristus, kurš var atdzīvināt Savu Vārdu tieši tāpat, kā Viņš atdzīvināja toreiz, apstiprināt Sevi, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

Piecelsimies.

172 Man ir atlikušas piecpadsmit minūtes, kad man būs jādodas uz manu nākamo sanāksmi. Vai jūs gribat pacelt savas rokas un pateikt: “Dievs, ieslēdz man to Gaismu šajā rītā. Es ticu Vārdam. Es ticu mehānikai. Ieliec manī dinamiku, Kungs.” Paceliet rokas un sauciet uz Viņu: “Kungs, ieslēdz Gaismu!” Šeit ir Cilvēks, kas var ieslēgt tās Gaismas. Mēs esam miruši, komunismā, un mūs grauz visvisādi organizāciju tārpī, taču šeit ir Cilvēks, kurš var ieslēgt Gaismu. Tas Cilvēks ir pats Svētais Gars, Jēzus Kristus, izpaužies Garā!

173 Kungs Jēzu, pieskaries katrai no šīm rokām; ne tikai rokām, bet nolaidies no rokas uz sirdi un ieslēdz Evaņģēlija Gaismu. Jēzus Vārdā!

Ieslēdziet Gaismu

(Turn On The Light)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja sestdienas rītā, 1964. gada 25. janvārī Pilnā Evaņģēlija uzņēmēju brokastis viensnīcā “Ramada Inn”, Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0125 ilgst 1 stundu un 1 minūti. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2021. gadā.